

Mikrouzņēmumu nodokļa likums

Ar grozījumiem, kas izsludināti līdz 2011.gada 29.decembrim.

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) mikrouzņēmums – individuālais komersants, individuālais uzņēmums, zemnieka vai zvejnieka saimniecība, kā arī fiziskā persona, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs, vai sabiedrība ar ierobežotu atbildību, ja tie atbilst visiem turpmāk šajā punktā minētajiem kritērijiem:

- a) dalībnieki (ja tādi ir) ir fiziskās personas,
- b) apgrozījums kalendāra gadā nepārsniedz 70 000 latu,
- c) darbinieku skaits nevienā brīdī nav lielāks par pieciem. Darbinieku skaitā neiekļauj personu, kura darba attiecību laikā atrodas prombūtnē (tai skaitā mācību atvaļinājumā bez darba algas saglabāšanas, grūtniecības, dzemdību, bērna kopšanas atvaļinājumā, atvaļinājumā bērna tēvam, adoptētājiem vai citai personai, kura faktiski kopj bērnu, kā arī atvaļinājumā bez darba samaksas saglabāšanas vai saņem slimības pabalstu) un par šo periodu nesaņem no mikrouzņēmuma ienākumu, kā arī no darba atstādinātus darbiniekus,

d) sabiedrības ar ierobežotu atbildību valdes locekļi ir tikai mikrouzņēmuma darbinieki;

2) mikrouzņēmuma īpašnieks – mikrouzņēmuma kritērijiem atbilstošas sabiedrības ar ierobežotu atbildību dalībnieks, individuālā uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības īpašnieks, individuālais komersants vai cita fiziskā persona, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs;

3) mikrouzņēmuma darbinieks – fiziskā persona, kuru uz darba līguma pamata nodarbina mikrouzņēmums, un mikrouzņēmuma īpašnieks, kā arī prokūrists;

4) mikrouzņēmumu nodoklis – nodoklis, kas ietver:

- a) valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu par mikrouzņēmuma darbiniekiem,
- b) uzņēmumu ienākuma nodokli, ja mikrouzņēmums atbilst uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāja pazīmēm,
- c) mikrouzņēmuma īpašnieka iedzīvotāju ienākuma nodokli par mikrouzņēmuma saimnieciskās darbības ieņēmumu daļu;

5) apgrozījums – mikrouzņēmuma saimnieciskās darbības ieņēmumi;

6) *izslēgts ar 15.12.2011. likumu.*

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011. likumu.

2. pants. Mikrouzņēmuma tiesības izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli

(1) Mikrouzņēmums ir tiesīgs izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli, ja ievēroti šajā likumā noteiktie ierobežojumi.

(2) Ja fiziskā persona ir dalībnieks vairākās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību, tiesības izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli ir tikai vienai no šīm sabiedrībām.

(3) Ja fiziskā persona ir dalībnieks sabiedrībā ar ierobežotu atbildību un zemnieka vai zvejnieka saimniecības īpašnieks vai individuālais komersants, vai Valsts ieņēmumu dienestā reģistrēts saimnieciskās darbības veicējs, tiesības izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli ir tikai vienai no šīm saimnieciskās darbības formām.

(4) Mikrouzņēmums ir tiesīgs izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli, ja mikrouzņēmuma darbinieka ienākums no mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma nepārsniedz 500 latu mēnesī.

(5) Mikrouzņēmums ir tiesīgs iegūt mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu, ja ir rakstveidā vienojies ar visiem mikrouzņēmuma darbiniekiem par mikrouzņēmumu nodokļa piemērošanu. Šo vienošanos kā atsevišķu noteikumu var ietvert darba līgumā.

(6) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, kurš ir pārtraucis saimniecisko darbību un mikrouzņēmumu nodokļa maksāšanu taksācijas periodā, nevar atkārtoti izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli tajā pašā taksācijas periodā un pēctaksācijas periodā.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011. likumu.

2.¹ pants. **Mikrouzņēmuma darbinieka ienākums no mikrouzņēmuma**

(1) Šā likuma piemērošanai par **mikrouzņēmuma darbinieka ienākumu no mikrouzņēmuma** uzskata:

1) attiecībā uz mikrouzņēmuma īpašnieku – ienākumu, kas ir attiecīgā ceturkšņa katrā mēnesī personīgajam patēriņam no mikrouzņēmuma izņemtie līdzekļi un citi naudā, pakalpojumu vai citā veidā gūtie ienākumi no mikrouzņēmuma, izņemot dividendes;

2) attiecībā uz mikrouzņēmuma darbinieku, kas nodarbināts uz darba līguma pamata, – ienākumu, kas ir uz pašreizējo vai iepriekšējo darba attiecību pamata par attiecīgā ceturkšņa katru mēnesi aprēķinātā darba alga un ar darba algu tieši nesaistītie maksājumi vai labumi, ko darbinieks tieši vai netieši gūst naudā vai citās lietās no darba devēja par darbu mikrouzņēmumā, ja šajā likumā nav noteikts citādi;

3) attiecībā uz mikrouzņēmuma īpašnieku, ar kuru mikrouzņēmumam ir noslēgts darba līgums, – šīs daļas 1. un 2.punktā noteikto ienākumu summu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā mikrouzņēmuma darbinieka ienākumā no mikrouzņēmuma neietver:

1) labumu no mikrouzņēmumam piederoša vai tā rīcībā esoša vieglā pasažieru automobiļa izmantošanas tādiem uzdevumiem vai vajadzībām, kas nav saistītas ar darba pienākumu vai saimnieciskās darbības veikšanu mikrouzņēmumā, ja labuma gūšanas mēnesī par vieglo pasažieru automobili maksā uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokli;

2) mikrouzņēmuma darbinieka vai viņa laulātā vai radnieka (radniecība līdz trešajai pakāpei Civillikuma izpratnē) nāves gadījumā darba devēja piešķirto bērnu pabalstu, kura vērtība nepārsniedz 150 latu;

3) komandējuma un darba brauciena izdevumu kompensāciju mikrouzņēmuma darbiniekam atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas paredz saistībā ar komandējumu vai darba braucieniem radušos izdevumu kompensācijas apmēru;

4) kompensāciju, ko darba devējs darbiniekam izmaksā par darbiniekam piederoša personiskā transportlīdzekļa (kas atbilstoši darba līgumam tiek izmantots darba vajadzībām) nolietojanos un kas noteikta 0,03 latu apmērā par katru nobraukto kilometru, bet ne vairāk kā 40 latu mēnesī;

5) citas kompensācijas, kuras izmaksā darba devējs saskaņā ar Darba likumu un kuras ir pamatotas ar izdevumus apliecinājošiem dokumentiem.

(3) Uz šā panta pirmajā daļā minēto mikrouzņēmuma darbinieka ienākumu no mikrouzņēmuma neattiecinā un kā mikrouzņēmuma darbinieka ienākumu nepersonalizē mikrouzņēmuma izdevumus:

1) kas nepieciešami Darba aizsardzības likumā noteikto darba aizsardzības prasību izpildei;

2) par darbinieka apmācību, lai iegūtu, uzlabotu vai paplašinātu darbā, profesijā, amatā vai arodā nepieciešamās iemaņas un zināšanas.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

3. pants. **Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja pienākums informēt darbiniekus**

(1) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, slēdzot darba līgumu, pretendentu rakstveidā informē, ka darba devējs ir mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, ka mikrouzņēmuma darbinieka iedzīvotāju ienākuma nodoklis un valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas tiek noteiktas no mikrouzņēmuma apgrozījuma un ka mikrouzņēmuma darbiniekam ir tiesības brīvprātīgi pievienoties valsts sociālajai apdrošināšanai, kā arī pienākums iesniegt mikrouzņēmumam algas nodokļa grāmatiņu. Šo informāciju var ietvert darba līgumā.

(2) Mikrouzņēmums, kurš vēlas ar nākamo taksācijas periodu kļūt par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju, rakstveidā informē darbiniekus, ka mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieka iedzīvotāju ienākuma nodoklis un valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas tiek noteiktas no mikrouzņēmuma apgrozījuma un ka mikrouzņēmuma

darbiniekam ir tiesības brīvprātīgi pievienoties valsts sociālajai apdrošināšanai, kā arī pienākums iesniegt mikrouzņēmumam algas nodokļa grāmatiņu.

(3) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, kuram ar nākamo taksācijas periodu šis nodokļa maksātāja statuss beigsies, par to rakstveidā informē mikrouzņēmuma darbiniekus.

4. pants. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja reģistrācija

(1) Personai ir tiesības Uzņēmumu reģistrā vienlaikus ar iesniegumu par individuālā komersanta, individuālā uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības vai sabiedrības ar ierobežotu atbildību ierakstīšanu Uzņēmumu reģistra attiecīgajā reģistrā pieteikties mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanai, apliecinot, ka pārskata gadā, kas atbilst mikrouzņēmumu nodokļa taksācijas periodam:

1) paredzamais mikrouzņēmuma darbinieku skaits nepārsniegs piecus darbiniekus un darbinieki tiks informēti saskaņā ar šā likuma 3.panta prasībām;

2) paredzamais apgrozījums būs līdz 70 000 latu;

3) mikrouzņēmums vēlas maksāt mikrouzņēmumu nodokli.

(2) Vienas darbdienu laikā pēc šā panta pirmajā daļā minēto subjektu reģistrācijas Uzņēmumu reģistrs elektroniski nosūta Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par saņemto pieteikumu mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanai.

(3) Fiziskā persona, kas, uzsākot saimniecisko darbību, reģistrējas Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs un izvēlas būt mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, vienlaikus ar reģistrācijas pieteikumu iesniedz pieteikumu, kurā norāda šā panta pirmajā daļā minēto informāciju.

(4) Mikrouzņēmums, kas vēlas iegūt mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu, līdz pirmstaksācijas gada 15.decembrim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam pieteikumu, kurā apstiprina nodokļa maksātāja atbilstību šā likuma 1.panta 1.punkta «a» apakšpunktā (ja mikrouzņēmums ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību) un 2.pantā noteiktajiem kritērijiem, kā arī šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem attiecībā uz nākamo taksācijas periodu.

(5) Valsts ieņēmumu dienests piecu darbdienu laikā pēc tam, kad saņemts pieteikums par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanu, vai pēc šā panta otrajā daļā minētās informācijas saņemšanas no Uzņēmumu reģistra pieņem lēmumu par mikrouzņēmuma kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja reģistrēšanu vai lēmumu par reģistrācijas atteikumu, ja Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir informācija, ka iesniedzējs neatbilst šajā likumā noteiktajiem mikrouzņēmuma kritērijiem un ierobežojumiem un tādēļ tam nevar piešķirt mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu.

(6) Ja Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par atteikumu reģistrēt mikrouzņēmumu kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju, šo lēmumu nosūta nodokļu maksātājam dienas laikā pēc tā pieņemšanas. Ja Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par mikrouzņēmuma kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja reģistrēšanu, tad jaunizveidotajam mikrouzņēmumam mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statuss ir piemērojams no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests saņēma pieteikumu par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanu, vai no dienas, kad jaunizveidotais mikrouzņēmums reģistrēts Uzņēmumu reģistrā.

(7) Mikrouzņēmums, ievērojot šā panta ceturtajā daļā noteikto, var kļūt par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju ar nākamā taksācijas perioda 1.janvāri. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs ir tiesīgs mainīt izraudzīto mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu un kļūt attiecīgi par iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāju vai uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāju ne agrāk kā pirms attiecīgā taksācijas perioda beigām.

(8) Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs neizpilda kādu no šā likuma 1.panta 1.punkta vai 2.panta otrās, trešās vai ceturtais daļas nosacījumiem, tas zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu ar nākamo taksācijas periodu.

(8.¹) Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam taksācijas periodā nav apgrozījuma, tas zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu pēctaksācijas periodā. Šo nosacījumu nepiemēro, ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs ir reģistrēts kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs pēc taksācijas perioda pirmā ceturkšņa.

(8.²) Ja mikrouzņēmums ir reģistrēts kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, sākot ar

pirmstaksācijas perioda otro ceturksni, un tam nav apgrozījuma pirmstaksācijas periodā un taksācijas periodā, ar pēctaksācijas periodu tas zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu.

(9) Mikrouzņēmums reģistrē katru mikrouzņēmuma darbinieku Valsts ieņēmumu dienestā kā obligāti sociāli apdrošināmu personu Ministru kabineta noteiktajā termiņā un kārtībā.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011. likumu.

5. pants. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja taksācijas periods, ar mikrouzņēmumu nodokli apliekamais objekts un mikrouzņēmumu nodokļa aprēķināšana

(1) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja taksācijas periods ir kalendāra gads.

(2) Ar mikrouzņēmumu nodokli tiek aplikts mikrouzņēmuma taksācijas perioda apgrozījums.

(3) Mikrouzņēmumu nodokli aprēķina, mikrouzņēmuma taksācijas perioda apgrozījumu reizinot ar šā likuma 6.pantā noteikto mikrouzņēmumu nodokļa likmi.

(4) Ja mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieka ienākums pārsniedz šā likuma 2.panta ceturtajā daļā noteikto ierobežojumu, tad, piemērojot palielinātu mikrouzņēmumu nodokļa likmi, ar šo nodokli apliek arī no mikrouzņēmuma gūto mikrouzņēmuma darbinieka ienākuma daļu, kas pārsniedz 500 latu mēnesī.

6. pants. Mikrouzņēmumu nodokļa likme

(1) Mikrouzņēmumu nodokļa likme ir deviņi procenti.

(2) Ja mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieku skaits ceturksnī pārsniedz piecus darbiniekus, šā panta pirmajā daļā noteiktajai likmei pieskaita divus procenta punktus par katru papildus nodarbināto darbinieku. Ja mikrouzņēmuma darbinieku skaits ceturksnī ir mainīgs, mikrouzņēmumu nodokļa likmi nosaka pēc lielākā darbinieku skaita attiecīgajā ceturksnī, ņemot vērā tos darbiniekus, kuri nostrādājuši ne mazāk par pusi no attiecīgā ceturkšņa.

(3) Mikrouzņēmumu nodokļa likme šā likuma 1.panta 1.punkta «b» apakšpunktā noteiktā apgrozījuma pārsnieguma daļai ir 20 procenti.

(4) Ja mikrouzņēmuma darbinieka ienākums pārsniedz šā likuma 2.panta ceturtajā daļā noteikto ierobežojumu, papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajai mikrouzņēmumu nodokļa likmei piemēro palielinātu minētā nodokļa likmi 20 procentu apmērā no šā likuma 5.panta ceturtajā daļā minētā ar nodokli apliekamā objekta. Ja mikrouzņēmuma darbinieka ienākums no mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma pārsniedz 500 latu Darba likumā noteiktā atlaišanas pabalsta dēļ vai tādēļ, ka viņam ir izmaksāta kompensācija par neizmantoto atvaļinājumu, darba tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumā un ar šo personu darba tiesiskās attiecības netiek atjaunotas sešu mēnešu laikā pēc to izbeigšanas, mikrouzņēmuma darbinieka ienākuma apmēra kritērijs netiek uzskatīts par pārsniegtu un šajā daļā noteiktā nodokļa likme nav jāpiemēro.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011. likumu.

7. pants. Mikrouzņēmumu nodokļa deklarēšana un maksāšana

(1) Mikrouzņēmumu nodokli par taksācijas perioda apgrozījumu mikrouzņēmums maksā četras reizes gadā par katra ceturkšņa apgrozījumu.

(2) Mikrouzņēmums iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarāciju līdz ceturksnim sekojošā mēneša piecpadsmitajam datumam.

(3) Mikrouzņēmums maksā mikrouzņēmumu nodokli līdz ceturksnim sekojošā mēneša piecpadsmitajam datumam Valsts ieņēmumu dienesta mājaslapā internetā norādītajos valsts budžeta ieņēmumu kontos.

(4) Mikrouzņēmumu nodokļa deklarācijas veidlapas paraugu un aizpildīšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(5) Mikrouzņēmumu nodokļa deklarācijas precizējums nemaina valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu apmēru un sadalījumu pa mikrouzņēmuma darbiniekiem par to periodu, par kuru mikrouzņēmumu nodokļa deklarācijas precizējums tiek iesniegts.

(6) Pēc tam, kad mikrouzņēmums zaudējis mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu, tam ir tiesības iesniegt tikai tādus mikrouzņēmumu nodokļa deklarācijas precizējumus, kas nemaina vai palielina maksājamā nodokļa apmēru. Mikrouzņēmumu nodokļa summai, ko mikrouzņēmums šajā gadījumā papildus iemaksā budžetā, nepiemēro šā likuma 9.panta otrās

daļas nosacījumus.

8. pants. Mikrouzņēmumu nodokļa sadales kārtība

(1) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja – sabiedrības ar ierobežotu atbildību, individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības, kas iepriekšējā taksācijas periodā no saimnieciskajā darbībā gūtā ienākuma maksāja uzņēmumu ienākuma nodokli, – valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus Valsts kase sadala šādi:

- 1) 0,1 procentu ieskaita uzņēmējdarbības riska valsts nodevas kontā;
- 2) 65 procentus – valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā;
- 3) 30 procentus – iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā;
- 4) 4,9 procentus – uzņēmumu ienākuma nodokļa kontā.

(2) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja – fiziskās personas, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs, – valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus Valsts kase sadala šādi:

- 1) 65 procentus ieskaita valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā;
- 2) 35 procentus – iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā.

(3) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja – individuālā komersanta, individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības, kuras īpašnieks iepriekšējā taksācijas periodā no individuālā uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības ienākuma maksāja iedzīvotāju ienākuma nodokli, – valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus Valsts kase sadala šādi:

- 1) 0,1 procentu ieskaita uzņēmējdarbības riska valsts nodevas kontā;
- 2) 65 procentus – valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā;
- 3) 34,9 procentus – iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā.

(4) Valsts kase līdz ceturksnim sekojošā mēneša divdesmitajam datumam, kā arī saimnieciskā gada pēdējā darb dienā ieskaita mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus kontos atbilstoši šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteiktajam sadalījumam.

9. pants. Valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veikšana un reģistrēšana

(1) Mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieks ir sociāli apdrošināms, sākot ar dienu, kad viņš ieguvis mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieka statusu.

(2) Atbilstoši aprēķinātajai valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu summai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra aprēķina valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objektu par pilnu kalendāra mēnesi (izņemot gadījumu, kad mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieks sāk vai beidz strādāt mikrouzņēmumā) katram mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbiniekam proporcionāli mikrouzņēmumu nodokļa deklarācijā norādītajam darbinieku skaitam katrā mēnesī un to faktiskajiem ienākumiem, piemērojot valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu likmi, kāda noteikta attiecīgi darbiniekam, kurš ir apdrošināts atbilstoši visiem sociālās apdrošināšanas veidiem, darbiniekam, kurš sasniedzis vecumu, kas dod tiesības saņemt valsts vecuma pensiju vai kuram valsts vecuma pensija ir piešķirta (tai skaitā priekšlaicīgi), un darbiniekam, kurš ir izdienas pensijas saņēmējs vai invalīds – valsts speciālās pensijas saņēmējs.

(3) Aprēķināto valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objektu noapaļo līdz latiem un santīmiem, atmetot 0,49 santīmus un mazāk un noapaļojot līdz santīmam 0,50 santīmus un vairāk.

(4) Valsts ieņēmumu dienests Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iesniedz Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai šā likuma 4.panta devītajā daļā minēto informāciju, mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarāciju un informāciju par aprēķinātajām valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām.

(5) Mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieks var brīvprātīgi pievienoties valsts sociālajai apdrošināšanai, veicot sociālās apdrošināšanas iemaksas no brīvi izraudzītiem ienākumiem, kas nepārsniedz šā likuma 2.panta ceturtajā daļā noteikto ierobežojumu. Mikrouzņēmuma darbinieks veic valsts sociālās apdrošināšanas brīvprātīgās iemaksas atbilstoši visiem sociālās apdrošināšanas veidiem, bet tāds mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieks, kurš sasniedzis vecumu, kas dod tiesības saņemt valsts

vecuma pensiju vai kuram valsts vecuma pensija ir piešķirta (tai skaitā priekšlaicīgi), veic valsts sociālās apdrošināšanas brīvprātīgās iemaksas valsts pensiju apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai un darba negadījumu apdrošināšanai, savukārt mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieks, kurš ir izdienas pensijas saņēmējs vai invalīds – valsts speciālās pensijas saņēmējs, veic valsts sociālās apdrošināšanas brīvprātīgās iemaksas valsts pensiju apdrošināšanai, darba negadījumu apdrošināšanai, invaliditātes apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai un vecāku apdrošināšanai. Kārtību, kādā mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieki brīvprātīgi pievienojas valsts sociālajai apdrošināšanai, valsts sociālās apdrošināšanas brīvprātīgo iemaksu veikšanas kārtību un šo iemaksu likmes nosaka Ministru kabinets.

Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011. likumu.

10. pants. Darba devēja atbildība par darbinieku informēšanu

(1) Darba devējs normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir atbildīgs par nepatiesu ziņu sniegšanu, ja Valsts ieņēmumu dienestam nepamatoti apliecinājis vienošanos ar darbiniekiem par to, ka ir mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs.

(2) Darba devējs atlīdzina mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbiniekam nodarītos zaudējumus, ja darba devējs nav likumā noteiktajā kārtībā informējis darbinieku par to, ka ir mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs.

Pārejas noteikums

Ministru kabinets izvērtē šā likuma praktiskās īstenošanas gaitu un rezultātus, it īpaši attiecībā uz valsts sociālās apdrošināšanas iemaksām un sociālās apdrošināšanas pakalpojumu pieejamību mikrouzņēmumu darbiniekiem, un katru gadu līdz 1.oktobrim laikposmā līdz 2015.gadam iesniedz Saeimai ziņojumu par to.

2011.gada 15.decembra likuma redakcijā.

Likums stājas spēkā 2010.gada 1.septembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2010.gada 9.augustā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2010.gada 19.augustā